

ข้อบิดเบือนร่างรัฐธรรมนูญ

๑. สิทธิ เสรีภาพ ในร่างรัฐธรรมนูญ

(๑) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดบทบัญญัติว่าด้วยศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ร่างรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในมาตรา ๒๖ รวมทั้งมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตามที่เคยบัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กล่าวคือ ยังคงหลักการเดียวกันในการให้การคุ้มครองและจะกระทำการใดเป็นการล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มิได้

(๒) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดหลักประกันในการตรากฎหมาย จำกัดสิทธิของประชาชนน้อยกว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : หลักการดังกล่าวยังคงปรากฏในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ รวมถึงมาตราอื่นๆ ของร่างรัฐธรรมนูญนี้ กล่าวคือ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ไม่ว่าจะเป็นได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ และการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

(๓) เข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญชั่วคราว ๒๕๕๗ ที่ระบุว่า “ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้” หมายความว่า สิทธิเสรีภาพของประชาชนจะไม่ได้รับความคุ้มครองอีกต่อไป

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ร่างรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของปวงชนชาวไทยไว้ทุกประการ การให้ความคุ้มครองเรื่องดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยประการอื่นมิใช่แต่เพียงการบัญญัติรองรับและกล่าวว่าให้การคุ้มครองไว้แต่เพียงเท่านั้น ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้ดำเนินการโดยให้อยู่ในรูปของบทบัญญัติของหน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายแห่งรัฐ และบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ ซึ่งจะต้องดำเนินการด้วยกระบวนการวิธีประการใดประการหนึ่ง เพื่อให้สิทธิและเสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของปวงชนชาวไทยได้รับการสนองตอบ รวมทั้งหากรัฐไม่ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐด้วยแล้ว ก็จะทำให้เกิดความรับผิดชอบในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญซึ่งประชาชนสามารถร้องต่อ ปปช. ให้วินิจฉัย หากไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญจริงอาจถึงขั้นต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยได้

(๔) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดสิทธิด้านสาธารณสุขและสวัสดิการของรัฐ ผลคือ อาจมีการยกเลิกนโยบายด้านสาธารณสุข เช่น โครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค และประชาชนไม่มีหลักประกันด้านสาธารณสุขต่อไป

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : คำกล่าวที่ว่าร่างรัฐธรรมนูญนี้ตัดสิทธิด้านสาธารณสุขและอาจส่งผลให้มีการยกเลิกโครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรคนั้น ไม่เป็นเรื่องจริง

ร่างรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติในเรื่องสิทธิด้านสาธารณสุขและสวัสดิภาพของรัฐ บัญญัติไว้ในหมวดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของบุคคลดังเช่นรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา แต่ได้นำมาบัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ของรัฐชัดเจนว่า “มาตรา ๕๑ รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุข ที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุด” ทั้งนี้ เพื่อจะให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพอย่างแท้จริง

(๕) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดสิทธิผู้สูงอายุ

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ร่างรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติในเรื่องสิทธิผู้สูงอายุ โดยผู้สูงอายุย่อมได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพดังเช่นบุคคลทั่วไปและไม่ถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุเพราะความเป็นผู้สูงอายุดังปรากฏตามมาตรา ๒๗ นอกจากนั้นยังบัญญัติไว้ในส่วนของนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามมาตรา ๖๘ ซึ่งย่อมรวมถึงผู้สูงอายุด้วยเช่นกัน

(๖) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดสิทธิประชาชนในการเลือกสมาชิกวุฒิสภา โดยทั้งหมดจากการสรรหา

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ที่มาสมาชิกวุฒิสภามาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ... (ร่างเบื้องต้น) มิได้มาจากการสรรหาทั้งหมด ดังที่ได้มีการกล่าวหาโดยในร่างมาตรา ๑๐๒ วรรคแรก บัญญัติว่า “วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสองร้อยคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์อาชีพ ลักษณะหรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงานหรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม” ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในทุกภาคส่วนของประเทศสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาได้ด้วยตนเองมิได้มาจากการสรรหาของคณะบุคคลใดทั้งสิ้น

(๗) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ตัดสิทธิประชาชนในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ประชาชนไม่สามารถจะเลือกพรรคที่ตนคิดว่าเหมาะสมสำหรับการบริหารประเทศได้ สามารถเลือกได้แต่ ส.ส. แบบแบ่งเขต

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามร่างรัฐธรรมนูญนี้ยังคงสิทธิของประชาชนที่จะเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตและแบบบัญชีรายชื่อ แต่ตามร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งโดยให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนในบัตรเลือกตั้งเพียงครั้งเดียวเพื่อเลือกทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตและแบบบัญชีรายชื่อไปพร้อมกัน เพื่อนำไปคำนวณหาจำนวน ส.ส. ที่พรรคการเมืองนั้นจะพึงมี พยายามทำให้คะแนนทุกคะแนนที่ประชาชนลงให้มีความหมายไม่ถูกทิ้งเสียเปล่า

สำหรับที่กล่าวว่า ประชาชนไม่สามารถจะเลือกพรรคที่ตนคิดว่าเหมาะสมสำหรับการบริหารประเทศได้ นั้นประชาชนยังมีสิทธิเลือกพรรคที่ตนคิดว่าเหมาะสม โดยพิจารณาจากบุคคลผู้สมัครเป็น ส.ส. เขต และ ส.ส. บัญชีรายชื่อ ที่พรรคส่งประกอบกัน ซึ่งจะทำให้พรรคต้องคัดสรรคนดีที่มีความสามารถสมัครในนามของพรรค

(๘) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : จำกัดเสรีภาพประชาชนในการแสดงความคิดเห็น

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : รัฐธรรมนูญนี้บัญญัติเรื่องเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นอยู่เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ โดยปรากฏตามมาตรา ๓๔ รวมถึงบทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรา ๓๖ เป็นต้น

(๙) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมเรียกร้อง

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ร่างรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติเรื่องเสรีภาพในการชุมนุมและเป็นไปตามหลักการเช่นเดิมตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ ซึ่งปรากฏตามมาตรา ๔๔ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มาตรา ๔๔ หรือรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

๒. เสียหายทางเศรษฐกิจ

(๑) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : วางกลไกทางการเมืองให้เกิดรัฐบาลผสมหลายพรรค เกิดรัฐบาลที่อ่อนแอ ไร้ซึ่งเสถียรภาพ พรรคขนาดกลางมีอำนาจต่อรองสูง มีองค์กรอิสระมาควบคุมการทำงานของรัฐบาล

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ :

ร่างรัฐธรรมนูญนี้ประสงค์ที่จะให้พรรคการเมืองตระหนักและให้ความสำคัญในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งและน่านโยบายของพรรคทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และด้านต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารประเทศ มิได้มีการวางกลไกใด ๆ ที่จะทำให้รัฐบาลอ่อนแอ ไร้ซึ่งเสถียรภาพ รวมทั้งกรณีมีพรรคการเมืองร่วมจัดตั้งรัฐบาลก็จะยิ่งทำให้การกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศครอบคลุมทุกด้านและหากรัฐบาลบริหารประเทศด้วยความเข้มแข็งและมีนโยบายที่คำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนแล้ว การบริหารประเทศย่อมมีความต่อเนื่อง มีความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เกิดความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน

(๒) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : จำกัดบทบาทพรรคการเมืองในการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศ ตั้งแต่การหาเสียงโดยให้ กกต. ตรวจสอบนโยบายของพรรคการเมืองก่อนและ สตง. ปปช. และ กกต. สามารถหักทวงนโยบายของรัฐบาลได้ ผลคือนโยบายช่วยเหลือประชาชนต่าง ๆ จะถูกหักทวงหรือยับยั้ง เพราะถูกกล่าวหาว่าเป็นประชานิยมโครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจำนำข้าว ๓๐ บาท รักษาทุกโรค กองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ จะถูกหักทวง

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ร่างรัฐธรรมนูญนี้ไม่มีบทบัญญัติใดที่ให้อำนาจแก่ กต. ในการตรวจสอบนโยบายของพรรคการเมืองก่อนการเลือกตั้ง นโยบายของพรรคการเมือง และนโยบายในการหาเสียงในการเลือกตั้งย่อมเป็นเรื่องของแต่ละพรรคการเมืองที่จะกำหนดภายใต้ เงื่อนไขที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๐ และมาตรา ๒๔๑ กำหนดเพียงให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกันดูแลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐ หรืองบประมาณ ทั้งนี้หากเห็นพ้องร่วมกันว่าการดำเนินการเหล่านั้นก่อหรืออาจจะสร้างความเสียหายที่ อาจเกิดขึ้นแก่การเงินการคลังของรัฐ ก็สามารถแจ้งเตือนรัฐบาลเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติซึ่งประชาชนผู้เสียภาษีอากรควรมารับผิดชอบ

นอกจากนี้ การที่กล่าวว่าร่างรัฐธรรมนูญนี้จะมีผลให้นโยบายช่วยเหลือประชาชนต่าง ๆ จะถูก ทักท้วงหรือยับยั้ง จากการวินิจฉัยขององค์กรอิสระ จึงเป็นการบิดเบือนร่างรัฐธรรมนูญมิได้กำหนดเรื่อง ดังกล่าวไว้ และเป็นความพยายที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจผิด

(๓) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : ระบุให้รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัย การเงินการคลังของรัฐ (ที่จะร่างขึ้นมาใหม่) อย่างเคร่งครัด

ผลลัพธ์

๑. กฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐนี้ จะสร้างข้อจำกัดแก่การใช้จ่ายของรัฐอย่างมาก (โดยเฉพาะเงินกู้) เพราะกฎหมายที่จะถูกร่างใหม่นี้จะเข้มงวด ร่างโดยผู้ไม่เข้าใจระบบเศรษฐกิจและไม่เอื้อต่อ การลงทุนและการพัฒนาประเทศ การกู้เงินมาลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จะทำไม่ได้

๒. จะเป็นการจำกัดการกู้เงินของรัฐ โครงการใหญ่ที่ต้องอาศัยเงินกู้จะถูกจำกัด

๓. เศรษฐกิจจะตกต่ำ ประเทศไทยจะล้าหลัง เพาะขาดการลงทุนภาครัฐขนาดใหญ่ ไม่สามารถใช้ การลงทุนภาครัฐในการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ อีกทั้งโครงการช่วยเหลือเกษตรกรขนาดใหญ่ เช่น จำนำข้าว ก็จะถูกจำกัด

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐ :

๑. หลักการเกี่ยวกับการกำหนดให้รัฐต้องมีวินัยทางการเงินการคลังในการใช้จ่ายเงินของรัฐ โดยการตรากฎหมายเกี่ยวกับวินัยการเงินการคลังของรัฐ เป็นหลักการที่มีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรค ๓ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญเบื้องต้นฉบับนี้ ก็รับเอาแนวคิดนี้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๙

๒. นับแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับจนถูกยกเลิกในปี ๒๕๕๗ ไม่มีการตรากฎหมาย ว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐแต่อย่างใด คงมีเพียงข้อเท็จจริงว่าคณะรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ตามที่ กระทรวงการคลังเสนอ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ (<http://www.nmt.or.th>)

๓. กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบวินัยทาง การเงินการคลังของภาครัฐ ในด้านการหารายได้ การก่อหนี้ซึ่งรวมถึงการกู้ยืมเงิน การใช้จ่ายเงินของรัฐ

๔. กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐจึงไม่ได้ห้ามการกู้ยืมเงินของรัฐเพื่อบำ ดำเนินการตามโครงการของภาครัฐแต่อย่างใด ตรงกันข้ามการกู้ยืมเงินของรัฐจะมีประสิทธิภาพและขจัด การทุจริตในโครงการต่าง ๆ ของภาครัฐได้ ทำให้สามารถนำเงินกู้ยืมไปใช้จ่ายในโครงการต่างๆ ได้อย่างเต็ม เม็ดเต็มหน่วยเหมือนชาวบ้านจะได้กินไอติมเต็มแท่ง ข้อสำคัญผู้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยการเงิน การคลังของรัฐเป็นบุคลากร ในกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านการเงินการคลัง และเป็นผู้ใช้

กฎหมายดังกล่าวในทางปฏิบัติด้วย ดังนั้น จึงไม่มีเหตุผลใดที่ผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้จะสร้างอุปสรรคในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เพียงแต่เมื่อกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้แล้ว การทุจริตงบประมาณจะทำได้เลยหรือทำได้ยากขึ้นและจะถูกจับได้ในที่สุด

๕. ดังนั้นความเข้าใจผิดที่ว่ากฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐจะทำให้โครงการขนาดใหญ่ไม่เกิด จะทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ กระตุ้นเศรษฐกิจไม่ได้ โครงการช่วยเหลือเกษตรกรขนาดใหญ่จะถูกจำกัดจึงไม่เป็นความจริง

๓. ประชาธิปไตย

(๑) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : วางกลไกทางการเมืองและระบบเลือกตั้ง ให้เกิดรัฐบาลผสมหลายพรรคส่งผลให้รัฐบาลอ่อนแอไร้เสถียรภาพในการบริหารประเทศ

ผลลัพธ์

๑. ระบบการเลือกตั้งใหม่จะทำให้เกิดรัฐบาลผสมหลายพรรค เกิดการต่อรองในระหว่างพรรคร่วมรัฐบาล ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินไม่เป็นเอกภาพ

๒. นโยบายดี ๆ ในการบริหารประเทศไม่สามารถนำมาใช้ได้ เพราะอาจถูกขัดขวางจากพรรคร่วมรัฐบาล

๓. รัฐบาลจึงต้องเสียเวลากับการบริหารการเมือง มากกว่าที่จะบริหารเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน

๔. นำไปสู่การต่อรองทางการเมืองและจะนำไปสู่การสืบทอดอำนาจของคณะรัฐประหารโดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีชื่อ ส.ส. เป็นนายกรัฐมนตรี เกิดนายกรัฐมนตรีคนนอกซึ่งไม่ได้มีความผูกพันกับประชาชน

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : กรณีตาม ข้อ ๓ ผลลัพธ์ ข้อ ๑, ๒ และ ๓ รายละเอียดได้ชี้แจงแล้วปรากฏตาม ข้อ ๒ (๑)

กรณีที่ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีชื่อ ส.ส. เป็นนายกรัฐมนตรี เกิดนายกรัฐมนตรีคนนอกซึ่งไม่ได้มีความผูกพันกับประชาชนนั้น เป็นการเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากเนื้อหาในร่างรัฐธรรมนูญ เพราะตามร่างมาตรา ๘๓ กำหนดให้พรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแจ้งรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคการเมืองนั้นมีมติว่าจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีไม่เกินสามรายชื่อ ต่อคณะกรรมการเลือกตั้งก่อนปิดการรับสมัครเลือกตั้ง และให้คณะกรรมการเลือกตั้งประกาศรายชื่อบุคคลดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ซึ่งในขณะที่พรรคการเมืองแจ้งรายชื่อบุคคลที่จะได้รับการเสนอให้เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ก็ยังมิได้มีการเลือกตั้งที่บุคคลได้จะได้เลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกบุคคลที่จะให้ได้รับการเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรี พรรคการเมืองย่อมจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงบุคคลซึ่งเหมาะสม หากพรรคการเมืองต้องการให้เฉพาะ ส.ส. เท่านั้นที่เป็นนายกรัฐมนตรีก็สามารถกำหนดไว้ในข้อบังคับพรรคของตนได้ กรณีจึงเป็นเรื่องที่พรรคการเมือง และสภาผู้แทนราษฎรที่จะเป็นผู้พิจารณา ไม่มีการสืบทอดอำนาจของคณะรัฐประหารดังที่กล่าวหาแต่อย่างใด ทั้งหมดนี้เป็นการทำให้โปร่งใสประชาชนได้ทราบล่วงหน้าและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตั้งแต่ต้น

(๒) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : เพิ่มอำนาจ ให้ศาลรัฐธรรมนูญถอดถอนฝ่ายการเมืองและฝ่ายต่าง ๆ วินิจฉัยตีความรัฐธรรมนูญได้อย่างกว้างขวาง มีสิทธิขาดในการตีความรัฐธรรมนูญ รวมถึงการเพิ่มอำนาจให้องค์กรอิสระ (กกต. , ปปช. , คตง.) มีอำนาจเหนือรัฐบาลและรัฐสภา

ผลลัพธ์

๑. ศาลรัฐธรรมนูญจะถูกใช้เป็นเครื่องมือทำลายตัวแทนของประชาชน
๒. องค์กรเหล่านี้สามารถชี้ทิศทาง โดยการท้วงติง ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย โดยอ้างว่ามีการทุจริต ทำให้รัฐบาลและรัฐสภาขาดความเป็นอิสระในการบริหารราชการแผ่นดินและการตรากฎหมาย
๓. องค์กรเหล่านี้จะทำหน้าที่ต่อต้านกฎหมายของรัฐบาล ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาของประเทศและประชาชนได้

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ : ตามความประสงค์ของร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้มีการบัญญัติเพิ่มอำนาจแต่เพิ่มหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่ศาลรัฐธรรมนูญ ในการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดวิกฤติการณ์ทางการเมือง หรือเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ อาทิ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือองค์กรอิสระต่างๆ ดังนั้นความเข้าใจที่ว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจมากขึ้นนั้นจึงไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด และเมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้มีอำนาจเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญดังกล่าวได้บัญญัติไว้ ซึ่งเดิมศาลรัฐธรรมนูญจะเข้ามามีหน้าที่ต่อเมื่อมีปัญหาและวิกฤติการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นซึ่งจะมีความล่าช้าและแก้ไขปัญหาไม่ทันการณ์ แต่ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดให้ทุกฝ่ายสามารถนำเรื่องมาสู่ศาลรัฐธรรมนูญได้ไม่ต้องรอให้ถึงทางตัน

นอกจากนี้ร่างรัฐธรรมนูญได้เพิ่มคุณสมบัติของคณะกรรมการสรรหาซึ่งประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานศาลปกครองสูงสุดเข้ามาทำหน้าที่ในสรรหาและเพิ่มความชอบธรรมให้แก่ศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีความเชื่อมโยงกับประชาชนมากขึ้น และคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการสรรหาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้มีการเพิ่มคุณสมบัติมากขึ้นเพื่อให้เกิดการยอมรับจากประชาชน

ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรศาล อยู่หมวด ๑๑ ของร่างรัฐธรรมนูญแยกออกมาเป็นหมวดหนึ่งต่างหาก เป็นองค์กรศาลซึ่งเป็นกลาง อิสระและปราศจากอคติในการวินิจฉัยคดีต่าง ๆ มิได้ถูกใช้เพื่อเป็นเครื่องมือทำลายตัวแทนของประชาชนหรือองค์กรอื่นแต่อย่างใด ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญจะเข้ามามีหน้าที่ความรับผิดชอบในการตรวจสอบกฎหมายและร่างกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ และพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตลอดจนพิจารณากรณีที่ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม

ในส่วนของการเพิ่มหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระ เช่น กกต. ปปช. และ คตง. ร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้บัญญัติเพื่อให้ ๓ องค์กรนี้ร่วมกันพิจารณาว่ารัฐบาลดำเนินนโยบายหรือการบริหารราชการแผ่นดินอันใด เป็นการสุ่มเสี่ยงอันจะทำให้เกิดปัญหาทางการเมือง หรือปัญหาทางด้านงบประมาณ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้ให้ทั้ง ๓ องค์กร ได้หารือกันเพื่อท้วงติงไปยังรัฐบาล เพื่อไม่ให้เกิดวิกฤติการณ์ทางการเมือง และงบประมาณของชาติ ซึ่งจะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นด้วยความรอบคอบและมิได้ทำให้รัฐบาลขาดความเป็นอิสระ ในการบริหารราชการแผ่นดินแต่อย่างใด ซึ่งเป็นกลไกในการตรวจสอบและถ่วงดุลการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารไม่ให้เกินเลยเกินความจำเป็น

(๓) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือจงใจบิดเบือน : กำหนดกลไกการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ทำให้ไม่อาจแก้ไขได้เลย

ผลลัพธ์

๑. ทำให้เกิดปัญหาวิกฤตรัฐธรรมนูญขัดขวางการพัฒนาการเมืองและการพัฒนาประเทศ

๒. นำไปสู่การฉีกรัฐธรรมนูญด้วยอำนาจนอกระบบ

ความจริงตามร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ :

๑. หลักการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามร่างรัฐธรรมนูญนี้ยังคงยืนยันหลักการเดิม นั่นคือ เปิดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ แต่ไม่ให้นักการเมืองเข้ามาใช้อำนาจล้มล้าง

การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดในการบริหารบ้านเมืองย่อมต้องอาศัยวิธีการที่แตกต่างจากกฎหมายโดยทั่วไป อันเป็นหลักการที่รัฐธรรมนูญของไทยฉบับที่ผ่านมาทั้งฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๐ และฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ วางเป็นหลักการไว้ คือจะต้องให้รัฐสภาโดยเสียงข้างมากเป็นพิเศษให้ความเห็นชอบ และเมื่อการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไม่ใช่กลไกที่ใช้เพื่อล้มล้างหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญ รัฐสภาในฐานะที่เป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญก็ไม่อาจกลายเป็นองค์กรที่มีอำนาจกำหนดหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญเสียเอง คงเป็นได้แต่เพียงผู้รับแต่งตั้งให้การดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมีความเหมาะสมไปตามยุคตามสมัย รัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยจึงไม่เปิดช่องให้ฝ่ายทางการเมืองที่ถือเสียงข้างมากในรัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะล้มล้างรัฐธรรมนูญที่เป็นต้นทางของอำนาจที่ตนได้รับเสียเอง ในร่างรัฐธรรมนูญจึงห้ามการแก้ไขเพิ่มเติมหลักการสูงสุดที่สังคมไทยยึดถือมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรูปแบบของรัฐที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่มีการแบ่งแยกเป็นเขตปกครองพิเศษหรือแตกเป็นรัฐย่อยๆ รวมทั้งห้ามการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หลักสำคัญทั้งสองประการนี้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมิได้

๒. วางกรอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อป้องกันวิกฤตทางการเมืองดังที่เคยเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

ความขัดแย้งในทางการเมืองระหว่างฝ่ายข้างมากกับฝ่ายเสียงข้างน้อยในรัฐสภาเพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในรัฐธรรมนูญนำมาซึ่งวิกฤตของชาติ และเป็นสาเหตุสำคัญของการสร้างความขัดแย้งแบ่งฝักแบ่งฝ่ายทางการเมืองอย่างรุนแรง และโดยที่ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความสมานฉันท์ในสังคมการเมือง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมีส่วนของความคิดเห็นร่วมจากฝ่ายต่างๆ เข้ามาเป็นส่วนประกอบด้วย ไม่ใช่เพียงเสียงข้างมากของนักการเมืองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว ที่จะหักหาญเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเอาตามใจเพียงฝ่ายเดียว โดยการกำหนดให้การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยเสียงข้างมากในรัฐสภา อย่างน้อยจะต้องประกอบไปด้วยเสียงเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองต่างๆ ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคนั้นๆ หรือ ๑ ใน ๑๐ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคขนาดเล็กที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมๆ กันได้ถึง ๑๐ คน รวมทั้งต้องมีความเห็นชอบของสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาด้วย

๓. การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน คำนึงถึงความคิดเห็นร่วมเป็นสมานฉันท์ของฝ่ายต่างๆ ที่จะร่วมมือกันพัฒนาชาติบ้านเมือง ซึ่งทำให้ไม่ก่อให้เกิดข้อขัดแย้งและไม่นำไปสู่วิกฤตทางตันของประเทศ

เงื่อนไขต่างๆ เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่สิ่งที่ปิดทางไม่ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แต่เนื่องจากหลักการที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญซึ่งหากได้รับความเห็นชอบจาก

ประชาชนส่วนใหญ่ผ่านการลงประชามติแล้ว ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่การจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายสำคัญเช่นนี้ จะต้องมาจากความเห็นชอบที่มากเป็นพิเศษ หากฝ่ายการเมืองจะนำพาการเปลี่ยนแปลงที่ไปในทางเดียวกัน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงจะต้องเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองเป็นส่วนรวม ไม่ใช่เป็นเพียงกลุ่มการเมืองเสียงข้างมากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อันทำให้เกิดการแตกความสามัคคีด้วยปัญหาที่ขัดประโยชน์ทางการเมืองอย่างที่เป็นมาในอดีต และในกรณีที่เป็นการเปลี่ยนแปลงในหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญ หรือเป็นเรื่องที่จะกระทบกลไกการควบคุมตรวจสอบอำนาจของฝ่ายการเมือง ก็ควรจะต้องได้รับการยอมรับโดยการลงประชามติ เพื่อให้การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนอย่างแท้จริงด้วย และถ้าการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นเช่นนี้แล้วก็จะไม่เกิดความขัดแย้งที่เป็นอุปสรรค และไม่เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ประเทศเดินไปสู่ทางตันเช่นที่เคยเกิดขึ้น
